

N:o 38.

Ank. till Riksd. kansli den 25 mars 1892, kl. 1 e. m.

Memorial, med förslag till åtskilliga stadganden, hvilka böra införas i det nya reglementet för Riksgäldskontoret. (R. A.)

Statsutskottet får härmed öfverlemna förslag till åtskilliga stadganden i det nya reglementet för Riksgäldskontoret, som angå: Riksgäldskontorets föremål; Riksgäldskontorets skulder; Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne; redovisningen af de till Riksgäldskontoret ingående medel; styrelsen för Riksgäldskontoret; fullmäktiges sammankomster; betjeningen vid Riksgäldskontoret; lediga tjänsters bestridande och tillsättande; behandlingen af frågor rörande tjänsteförsummelser m. m.; samt pensioneringen af Riksgäldskontorets betjening; äfvensom till aflöningsstat för Riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjening samt indragningsstat och pensionsstat vid Riksgäldskontoret.

De föreslagna stadgandena och staterna äro af lika innehåll med motsvarande stadganden och stater i 1891 års reglemente, med undantag deraf att i 98 § företagits en mindre redaktionsförändring, samt att ur indragningsstaten utesluts notarien August Neijber, som efter fyllda sjuttio år erhållit afsked från sin tjänst i Riksgäldskontoret, och numera aflidne kontorsskrifvaren Adolf Wilhelm Sandsjö jemte de för dem uppförda lönebelopp, respektive 3,000 kronor och 1,500 kronor, och att förre notarien Neijber uppförts å pensionsstaten med ett pensionsbelopp af 3,000 kronor.

Med förbehåll, som vanligt, att vid reglementets slutliga uppställning, om sådant skulle erfordras, få ändra paragrafernas nummerordning, hemställer utskottet,

att det nu öfverlemnade förslag till stadganden samt aflönings-, indragnings- och pensionsstater vid Riksgäldskontoret må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 24 mars 1892.

På statsutskottets vägnar:

Gustaf Sparre.

Reglemente för Riksgäldskontoret.

§ 1.

Riksgäldskontoret har till föremål:

- a) att ombesörja liqviden af svenska statens skuld, för hvilken Riksdagen enligt § 66 Regeringsformen ansvarar;
 - b) att verkställa alla de utbetalningar, som af Rikets Ständer eller Riksdagen blifvit å detta verk anvisade;
 - c) att mottaga, förvalta och redovisa alla härtill anslagna tillgångar och inkomster samt hålla uppkommande, till Riksgäldskontoret levererade överskott och behållningar Riksdagen till handa;
 - d) att, i saknad af annan tillgång för bestridande af beviljade och å Riksgäldskontoret anvisade utgifter, upplåna dertill oundgängligen erforderliga medel; och
 - e) att utföra alla uppdrag och åligganden, som Riksgäldskontoret för öfrigt af Rikets Ständer eller Riksdagen erhållit.
-

Angående Riksgäldskontorets skulder.

§ 2.

De af Riksgäldskontoret för upptagna lån utfärdade och förut icke inlösta eller eljest, jemlikt behörig föreskrift, ur räkenskaperna afförda *obligationer*, äfvensom de *obligationer*, hvilka hädanefter varda af detta verk utgifna, böra, så till kapital som upplupna räntor, enligt desammas ordalydelse infrias.

Der *preskriptionstid* i afseende på någon särskild del af *Riksgäldskontorets skulder* icke blifvit stadgad, komma skulderna, intill dess annorlunda förordnas, att i vederbörlig ordning liqvideras, utan afseende å den tid, inom hvilken fordringar hos enskilde eller hos Kongl. Maj:t och Kronan skola nu eller framdeles göras gällande.

Härförutan har Riksdagen medgifvit: .

a) att till innehafvaren stäld obligation må, då derom hos Fullmäktige göres framställning, på *viss namngifven person öfverlåtas*, för att endast i dennes hand vara gällande, samt, derest egaren sedermera det önskar, å nyo kunna göras gällande i hvarje innehafvares hand, allt under de vilkor i afseende på behöriga anteckningar å sjelfva obligationen samt i Kontorets räkenskaper, som Fullmäktige ega föreskrifva;

b) att Fullmäktige må, när sådant icke för Riksgäldskontoret medför olägenhet, kunna medgifva *omedelbar inlösen* i Riksgäldskontoret af *förfallna obligationer* och *räntekuponger*, fastän desamma enligt obligationernas lydelse och stadgandena i lånekontrakten böra å deruti angifna utrikes orter infrias; för hvilket ändamål Fullmäktige må träffa erforderliga öfverenskommelser med de låneöfvertagare, som kontraktsenligt skola ombesörja denna inlösen; samt

c) att, då s. k. *riksgäldssedlar* i Riksgäldskontoret till inlösen företes, Fullmäktige ega att, derest sedlarne befinnas rigtiga, låta desamma med Riksgäldskontorets medel infria.

Beträffande antalet *egenhändiga underskrifter* å Riksgäldskontorets *obligationer* har Riksdagen föreskrifvit, att *obligationer*, som komma att af Riksgäldskontoret utlemnas, böra vara försedda, då deras valör ej uppgår till 1,000 kronor eller motsvarande belopp i utländskt myntslag, med minst en, då valören utgör 1,000 kronor eller högre belopp till och med 2,000 kronor eller motsvarande belopp i utländskt myntslag, med minst två samt, då valören öfverstiger 2,000 kronor eller motsvarande belopp i utländskt myntslag, med minst tre handskrifna namnteckningar.

I afseende på Riksgäldskontorets *skulder*, om hvilka Kontorets räkenskaper och handlingar lemna fullständig upplysning, och hvilkas belopp vid nästlidna års

slut finnas summariskt uppgifna uti *bil. A* vid detta reglemente, böra i öfrigt de föreskrifter, som äro intagna uti de vid föregående riksdagar för Riksgäldskontoret utfärdade reglementen, i de delar samma föreskrifter ännu icke blifvit fullgjorda, fortfarande tjena till efterrättelse.

§ 3.

1889 års Riksdag har, med anledning af 1888 års svenska tre procent statslåns upptagande, beslutat, att till de under Riksgäldskontorets förvaltning stående liiquidations- och amortissementsfonderna skall årligen, räknadt från och med år 1890, utbetalas en annuitet till belopp motsvarande fyra procent af den för detta lån erhållna valuta, eller 885,333 kronor 33 öre, af hvilken annuitet ränta å 1888 års lån främst skall utgå, men återstoden användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Angående Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne.

§ 37.

De till *Riksgäldskontoret* hörande och dit *anslagna medel* må icke, under någon förevändning eller med hvad vilkor som helst, derifrån ryckas eller användas till andra behof än dem Riksdagen bestämt. Allt förordnande, som deremot strider, vare kraftlöst (68 § Regeringsformen). Och må, vid liqviderande af Riksgäldskontorets fordringar, ackord, utan Riksdagens särskilda samtycke, icke medgifvas.

§ 38.

Riksgäldskontoret eger att emottaga de *medel*, hvilka kunna inflyta vid *försäljning af Kronan tillhöriga hus i städerna*; hvarifrån dock undantagas auktions-

medlen för sådana hus, som äro inköpta för Kongl. Flottans i Karlskrona behof eller för allmänna magasinssinrättningens räkning, så vida ej dessa medel blifvit af Rikets Ständer eller Riksdagen för särskildt ändamål anvisade.

§ 39.

Sedan 1877 års Riksdag, i fråga om bergverkstiondens upphörande, beslutat, bland annat, att, med undantag tills vidare för *Höganäs stenkolsverk*, alla öfriga verk, som nu äro förpligtade till bergverkstiondes utgörande, från och med år 1878 befrias från dylik tionde, dock hvad nedannämnda verk angår med följande villkor och förbehåll:

a) för *Tunabergs kopparverk*, att dess egare inom 1878 års slut antingen till Kronan afstår all rätt till Tunabergs bergslags allmänning eller ock efter fulla värdet, sådant det vid behörig uppskattning kan vara bestämdt, till Riksgäldskontoret erlägger lösen för den del af allmänningen, som, sedan de till skogsfång derifrån berättigade hemman och lägenheter erhållit mot denna förmån svarande skogsmark, kan verket tillkomma;

b) för *Löfås silfververk*, att egarne af detta verk före 1878 års slut till Riksgäldskontoret inbetala löseskilling för den af verket utgående afrad med 11,344 kronor 60 öre; och

c) för *Dylta svafvel-, vitriol- och rödfärgsverk*, att egaren af detta verk likaledes före 1878 års utgång till Riksgäldskontoret inbetalar löseskilling för den af detta verk utgående afrad med 13,958 kronor 40 öre;

samt med rätt i öfrigt för bergverken att komma i åtnjutande af befrielsen från tionden från och med det år, under hvilket de uppfyllt de ofvan nämnda villkor och förbehåll, som för vissa bland dem blifvit för sådan befrielse bestämda; så eger Riksgäldskontoret att mottaga de belopp, hvilka till följd af ofvan nämnda villkor komma att till Riksgäldskontoret inbetalas.

§ 40.

Om Kongl. Statskontoret erhåller större *behållningar* å sina räkningar i Riksbanken än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, eger Riksgäldskontoret att i afräkning å Riksgäldskontoret tillkommande anslag eller på de återbetalningsvillkor, som af Fullmäktige medgifvas, sådana *behållningar* af Kongl. Statskontoret till *förvaltning mottaga*.

§ 41.

Från Kongl. Statskontoret eger Riksgäldskontoret att, i mån af behof, under åren 1892 och 1893 utbekomma de i hvarterdera årets riksstat till utgående från Riksgäldskontoret förslagsvis uppförda anslag till *annuiteter* och *räntor*, *riksdags*-, *kyrkomötes*- och *revisionskostnader* samt *aflöningar*, efter afdrag af till Riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar; börande i den liquid, som enligt § 51 skall för det sistförflutna året i Riksgäldskontoret med statsverket upprättas, Kongl. Statskontoret påföras eller godtgöras det belopp, hvarmed de till Riksgäldskontoret inbetalda förenämnda anslag må hafva understigit eller öfverskjutit den summa, hvarmed berörda utgifter, efter frånräknande af omförmälda afdrag, i verkligheten från Riksgäldskontoret utgått.

§ 42.

Som Riksdagen år 1877 medgifvit, att de medel, som influtit eller derefter inflöte för försäljning, jemlikt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, af åtskilliga *mindre kronolägenheter* och enligt Riksdagens skrifvelse den 11 i samma månad skulle af Statskontoret levereras till Riksgäldskontoret att der särskildt bokföras, intill dess Riksdagen fattat beslut om deras användande till inköp af *skogbärande eller till skogsodling tjenlig mark*, finge, i den mån tillfällen sig yppade till inköp af dylik mark, hvilka af Kongl. Maj:t pröfvades vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunde beredas från det till skogsväsendet anvisade reservationsanslag, för sådant ändamål af Kongl. Maj:t disponeras, åligger det Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

Sedan 1888 års Riksdag ytterligare medgifvit försäljning af vissa andra mindre kronoegendomar, dock under vilkor att de genom denna försäljning inflytande medel skulle användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, och i sammanhang dermed föreskrifvit, att äfven dessa medel borde inlevereras till Riksgäldskontoret och der bokföras på sätt stadgadt vore angående köpeskillingarne för de kronoegendomar, som såldes enligt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, har 1889 års Riksdag medgifvit, att de sålunda, efter försäljning jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888, influtna eller hädanefter inflytande medel må för ofvan angifna ändamål under en tid af tre år, räknadt från den 1 Januari 1889, af Kongl. Maj:t disponeras; och åligger det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, utbetala samma medel.

Riksdagen år 1891 har medgifvit *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar må försälgas, dock under samma vilkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till Riksgäldskontoret och bokföring derstädes, som i nästföregående stycke

omförmälas, dels ock att ej mindre köpeskillingarne för de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888 fattades under tiden till och med utgången af år 1894, än äfven köpeskillingarne för de egendomar, om hvilkas försäljning på grund af 1891 års Riksdags medgifvande beslut under nyssnämnda tid fattades, finge för ofvan angifna ändamål af Kongl. Maj:t disponeras; åliggande det i följd häraf Riksgäldskontoret att uppå Kongl. Maj:ts requisition samma medel utbetala.

§ 43.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut i fråga om begagnandet af de för *undsättningar* vid *missväxter* eller *felslagna skördar* afsedda medel, intill dess desamma behöfva för sagda ändamål användas, skola dessa medel, till den del de icke äro för anvisade utbetalningar erforderliga, öfverlemnas till Riksgäldskontoret; hvaremot det åligger Riksgäldskontoret att sådana mottagna medel enligt Kongl. Maj:ts föreskrift Kongl. Statskontoret uppå dess requisitioner tillhandahålla.

§ 44.

(Kommer att innehålla Riksdagens blifvande beslut om Riksgäldskontorets upplåning.)

§ 45.

Då obligationer och räntekuponger för de af Riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda *preskriptionstid* hos Riksgäldskontoret företedda, skola de medel, hvilka för infriande af sådana obligationer och räntekuponger innestå hos de för lånen afsatta liquidations- och amortisementsfonder, öfverföras till Riksgäldskontorets allmänna kassa, för att till fyllande af Kontorets öfriga behof kunna användas.

§ 46.

De till Riksgäldskontoret influtna medel eller aflemnade behållningar, äfvensom de för jernvägsbyggnaderna upplånta medel samt detta verks öfriga kontanta tillgångar skola, så vidt och så länge de icke behöfva användas för samma verk åliggande utbetalningar, hållas *allmänna rörelsen till handa och göras räntebärande* genom deras insättning mot ränta i Riksbanken, efter öfverenskommelse med Fullmäktige i nämnda bank, eller ock genom desammas utlåning på sätt, som Full-

mäktige i Riksgäldskontoret anse innefatta full säkerhet; egande Fullmäktige jemväl att för sådana medel uppköpa antagliga obligationer eller andra förbindelser, som anses kunna utan svårighet och kapitalförlust vid inträffande behof föryttras. Vid utlåning skola Riksgäldskontorets räntebärande obligationer såsom hypotek åtnjuta företräde framför hvarje annan erbjuden säkerhet. Utlåningstiden, lånesummans förhållande till hypoteket samt den ränta, hvilken för ifrågavarande lån skall till Riksgäldskontoret erläggas, må, med afseende å så väl penningställningen som säkerhetens beskaffenhet, af Fullmäktige bestämmas.

§ 47.

För bestridande af Riksgäldskontoret åliggande betalningar eger detta verk att begagna ett *kreditiv i Riksbanken* till belopp af högst en million fem hundra tusen kronor; börande i afseende på kreditivets begagnande de uti bankoreglementet derom meddelade föreskrifter lända till efterrättelse.

§ 48.

Derest sådant för verkställigheten af Riksgäldskontoret åliggande utbetalningar finnes nödvändigt, ega Fullmäktige att anskaffa dertill erforderliga medel genom upplåning mot Riksgäldskontorets skuldförbindelser eller begagnandet af krediter, på vilkor som Fullmäktige ega bestämma; egande Fullmäktige derjemte att, *för beredande af tillgång till erforderlig kassaförstärkning åt Statskontoret*, i mån af behof upplåna medel mot Kontorets obligationer i svenskt mynt, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången, af Riksgäldskontoret verkställd uppsägning; varande åt Fullmäktige öfverlemnadt att, med hänsigt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevilkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer.

I afseende på öfrig upplåning mot tryckta eller graverade obligationer lemnar Riksdagen särskilda föreskrifter.

Angående redovisningen af de till Riksgäldskontoret ingående medel.

§ 49.

Öfver Riksgäldskontorets samtliga tillgångar och skulder samt inkomster och utgifter, deruti jemväl inberäknade de för jernvägsbyggnaderna upplånta och

dels såsom anslag, dels såsom lån utgifna medel, uppgöres och afslutas för hvarje år en fullständig *hufvudbok*; hvarförutom fortfarande bör föras en särskild räkenskap öfver de *fonderade statslårens liquidations- och amortisementsfonder*. Hufvudboken skall dock summariskt redovisa äfven dessa fonders ställning vid årets början och slut samt den förändring, densamma under årets lopp undergått. Så väl hufvudboken som den särskilda redovisningen för liquidations- och amortisementsfonderna skola inom den 1 Maj året näst efter det, hvilket dessa räkenskaper omfatta, vara afslutade och renskrifna samt före den 1 derpå följande Juli behörigen granskade.

Riksgäldskontorets hufvudböcker böra vid lämpliga tider hållas Kongl. Statskontoret till handa, på det att Riksgäldskontorets räkenskaper i nödiga delar må kunna jemväl i rikshufvudboken intagas.

§ 50.

Under loppet af Juni månad hvarje år böra, till upplysning för allmänheten om Riksgäldskontorets ställning, särskilda, efter det dermed afsedda ändamål lämpade, *utdrag af detta verks räkenskaper* för det näst föregående året genom trycket offentliggöras och jemte allmänna tidningarne utdelas.

§ 51.

I April månad hvarje år upprättas uti Riksgäldskontoret *liquid med statsverket* för det sist förflutna året. Af denna liquid meddelas Kongl. Statskontoret tvenne exemplar, hvaraf det ena, derå Fullmäktige tecknat sitt godkännande, bör derstädes kvarstanna, samt det andra, sedan det blifvit försedt med anteckning om liquidens godkännande af Kongl. Statskontoret, bör till Riksgäldskontoret återställas, för att såsom verifikation dess hufvudbok biläggas.

Angående styrelsen för Riksgäldskontoret.

§ 52.

Förvaltningen af Riksgäldskontoret, dess medel och tillhörigheter är utaf Riksdagen uppdragen åt *sju Fullmäktige*, hvilka vid lagtima riksdag utses i den ordning 71 § Riksdagsordningen stadgar.

Vid Fullmäktiges sammankomster *föres ordet* af den, som af Riksdagen blifvit dertill utsedd; tillkommande Fullmäktige att sjelfve bland sig välja en *vice Ordförande* att föra ordet, när hinder för Ordföranden inträffar.

§ 53.

Uppkommer ledighet bland Fullmäktige, inträder *suppleant* enligt af Riksdagen bestämd ordning.

§ 54.

Är Styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt hvad här nedan föreskrifves, eger Fullmäktiges Ordförande att inkalla erforderligt antal *suppleanter*.

§ 55.

Fullmäktige äro förbundne att vid *Riksgäldskontorets förvaltning* ställa sig till efterrättelse ej mindre *rikets grundlagar* än äfven detta *reglemente* samt öfriga rörande Riksgäldskontoret gällande föreskrifter; börande Fullmäktige doldt och förtägdadt hålla hvad vid Kontorets förvaltning förefaller, som tyst vara bör.

§ 56.

Blir Fullmäktig ledamot af Statsrådet eller kommer i den författning, att han, jemlikt något af mom. a, b, c, d och e uti 26 § Riksdagsordningen, icke må såsom riksdagsman godkännas, skall han genast *frånträda fullmäktigs-befattningen*, och suppleant inträda i hans ställe.

§ 57.

Jemte noggrant iakttagande af hvad i afseende på förvaltningen af Riksgäldskontoret och dit anslagna medel är stadgadt, *åligger Fullmäktige* att omsorgsfullt vårda och befrämja detta verks rätt, säkerhet och förmån samt för öfrigt vidtaga alla på Fullmäktige ankommande åtgärder i och för verkställigheten af de i sådant afseende meddelade beslut samt Fullmäktige gifna uppdrag; börande Fullmäktige således äfven, derest tvångsförsäljning sker af jernvägsbolags egendom, uti hvilken Riksgäldskontoret har inteckning till säkerhet för fordran, så förfara, att dylik försäljning ej må ske till lägre pris, än att Riksgäldskontorets fordran af köpeskillingen varder betäckt.

§ 58.

Fullmäktige utse inom sig *två Deputerade*, hvilka väljas vid slutet af hvarje kvartal; och verkställas berörda val, dervid förut varande Deputerade kunna omväljas, på sätt sista punkten af § 67 innehåller.

En af dessa Deputerade utöfvar närmaste tillsyn öfver det sätt, hvarpå tjänstemännen fullgöra sina åligganden, och tillser, att Fullmäktiges beslut varda i behörig tid och ordning verkställda. Han eger att under tiden mellan Fullmäktiges sammanträden meddela nödiga föreskrifter samt att för sjukdoms- eller annat laga förfall eller för enskilda angelägenheters besörjande bevilja tjänstemännen, äfvensom vaktbetjente, tjänstledighet under högst fjorton dagar, äfvensom meddela föreskrift om tjänstens uppehållande intill Fullmäktiges nästa ordinarie sammanträde. Han utöfvar jemväl beträffande vården af Kontorets värdepapper det uppdrag, tjänstgöringsordningen i sådant afseende innehåller.

I öfrigt skola Deputerade ombesörja lånemedels indragning, verkställa de för Riksgäldskontorets räkning erforderliga utländska liqvider, anordna medel till vissa af Fullmäktige beslutade eller eljest ovilkorligen bestämda utbetalningar med mera, allt i öfverensstämmelse med de beslut och föreskrifter, som Fullmäktige meddela; egande Deputerade att sig emellan närmare fördela dessa dem gemensamt tillhörande göromål. Vid hvarje sammankomst böra Deputerade redogöra för sina åtgärder under den efter Fullmäktiges näst föregående sammankomst förflutna tid.

I förhållande till beskaffenheten och omfånget af ofvan omförmälda och de öfriga uppdrag och göromål, som varda af Fullmäktige åt Deputerad uppdragna, ega Fullmäktige för Deputerade bestämma lämpliga arvoden.

Fullmäktige må vara obetaget att, om sådant finnes behöfligt för låne-transaktioner, utse ombud för bedrivande af dervid erforderliga underhandlingar.

§ 59.

Befallningar, som af någon annan än Riksdagen meddelas angående användandet af *Riksgäldskontorets tillgångar* eller *förvaltandet* af samma verk, få icke af Fullmäktige åtlydas och efterkommas; varande Fullmäktige, för sina åtgärder i denna egenskap, Riksdagen eller dess Statsutskott och Revisorer allena redo skyldige samt kunna icke för sitt förhållande till *ansvar ställas*, utan i laga ordning och till följd af Riksdagens eller dess Revisorerers beslut, eller, mellan riksdagar och revisioner, genom justitieombudsmannen.

§ 60.

Till ledning vid pröfningen och afgörandet af förekommande ärenden, för hvilkas behandling antingen icke några eller mindre tillämpliga och bestämda föreskrifter blifvit meddelade, ega Fullmäktige att af *Revisorerne* begära råd och yttranden.

Angående Fullmäktiges sammankomster.

§ 61.

Fullmäktige *sammanträda* en gång i hvarje vecka å tid, som af dem bestämmes. Derjemte böra, då ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, särskilda sammankomster hållas å tid, som Ordföranden bestämmer. Vid hvarje sammankomst skall *protokoll* föras.

§ 62.

Med undantag af de enligt § 58 åt vissa Deputerade uppdragna bestyr och åligganden böra alla Fullmäktiges behandling tillhörande *mål* inför Fullmäktige vid deras *sammankomster föredragas* och få endast der *afgöras*.

§ 63.

Åstundar *Fullmäktig* att under längre eller kortare tid från *staden afresa*, bör han sådant förut vid sammankomst eller hos Ordföranden anmäla samt då tillika uppgifva tiden för sin frånvaro.

§ 64.

Är *Fullmäktig*, som icke, på sätt i näst ofvanstående paragraf föreskrifves, till erhållande af ledighet sig anmält, genom *opasslighet* eller *enskilda angelägenheter* hindrad att sammankomst bevista, bör han *sitt förfall* hvarje gång tillkännagifva.

§ 65.

Vid sammankomst skola minst *fem Fullmäktige* vara tillstädes; dock må ärenden, som ej tåla uppskof, afgöras af allenast *fyra Fullmäktige*, derest de äro om beslut ena. Frågor om låns upptagaude, de i Regeringsformen omförmälda kreditivs utbetalning eller andra ärenden af mera allmän vikt få icke afgöras, ej heller tjenester tillsättas eller pensioner beviljas, så vida icke minst *fem Fullmäktige* äro närvarande.

§ 66.

Fullmäktige vare ej tillåtet att företaga någon öfverläggning i närvaro af *Konungens ombud*, i fall det, utan att af Fullmäktige derom vara anmodadt, skulle vid deras sammankomst sig infinna.

§ 67.

Yppas under Fullmäktiges öfverläggningar *skiljaktighet i meningarne*, böra samtliga närvarande Fullmäktige till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas. Derest flere skiljaktiga meningar yttras, böra de sins emellan närmast öfverensstämmande, så vidt möjligt är, sammanjemkas. Då ett lika antal röster utfaller för hvardera meningen, är Ordförandens röst afgörande. Den vid sammankomst närvarande Fullmäktig, som sin röst ej särskildt afgifver, eller, efter börjad öfverläggning om ett föredraget ämne, sig aflägsnat, anses hafva det då fattade beslutet biträdt.

Sluten omröstning må endast företagas vid val till sådana befattningar, der till någon bland Fullmäktige kan utses.

§ 68.

Öfver *Fullmäktiges beslut* i mål, som röra Riksgäldskontorets tjenstemän eller andra enskilda personer, eger den eller de, på hvilkas rätt och bästa dessa beslut kunna inverka, att hos Revisorerna eller Statsutskottet *anföra besvär*, dervid klaganden dock, så vida besvären skola till pröfning upptagas, bör inom trettio dagar efter bevisligen erhållen del af det meddelade beslutet sitt missnöje deremot hos Fullmäktige skriftligen anmäla; hvarjemte det, vid enahanda äfventyr, åligger honom att senast en månad före Revisorernes näst förestående sammankomst eller riksdagens början, derest revision dessförinnan icke inträffar, sina besvär ingifva till Fullmäktige, af hvilka desamma, jemte utlåtande deröfver, till Revisorerna eller Statsutskottet öfverlemnas.

Besvär öfver Fullmäktiges nyss före eller under Riksdagens eller Revisorernes sammanvaro i dylika mål meddelade beslut böra inom fjorton dagar efter delgåendet, den dagen likväl oräknad, omedelbarligen af vederbörande till Statsutskottet eller Revisorerne inlemnas.

Angående betjeningen vid Riksgäldskontoret.

§ 88.

De å Riksgäldskontorets aflöningsstat uppförde tjenstemän äro följande:

- en *sekreterare* och *ombudsman*;
- en *kassör*;
- en *kamrerare*;
- en *revisor*;
- en *kassabokhållare*;
- en *lånebokhållare*;
- en *registrator* och *kanslist*; samt
- en *kammarsskrifvare*.

§ 89.

Vaktbetjeningen utgöres af:

- en *förste vaktmästare*; och
- tre *vaktmästare*.

Angående lediga tjensters bestridande och tillsättande.

§ 90.

Den *ordinarie tjensteman* eller *vaktmästare*, som förordnas att i anseende till sjukdoms- eller annat laga förfall, eller, vid inträffad ledighet, under anslagstiden förrätta *annan tjenst* än den han sjelf innehar, är, med undantag af det i § 95

förutsatta fall, i allmänhet icke berättigad att derför erhålla särskild aflöning; dock ankommer på Fullmäktige tillerkänna innehafvaren deraf ett efter omständigheterna lämpadt arvode, uppgående till högst halfva beloppet af skilnaden mellan hans förut åtnjutande aflöning och löneförmånerna för den tjänst han blifvit förordnad att bestrida.

Extra ordinarie tjänsteman, som vid dylikt tillfälle, på grund af vederbörligt förordnande, *förrättat ordinarie tjänstebefattning*, åtnjuter under den tid, denna tjänstgöring fortfar, den för lägsta tjänstegraden bestämda lön. Vid enahanda förhållande tillgodonjuter jemväl *extra ordinarie vaktmästare*, hvilken bestridt vaktmästaregöromål, samma aflöning, som för den förrättade sysslan är i staten anslagen.

Vid inträffad ledighet af sådan tjänst, som bör återbesättas, skall, efter afdrag af hvad för tjänstens bestridande måst utbetalas, den *lönebesparing*, hvilken uppkommer, intill dess, efter ansökningstidens förlopp, någon i nedan stadgad ordning blifvit förordnad att förrätta samma tjänst, tillfalla *Enke- och Pupillkassan* vid Riksgäldskontoret; kommande nämnda kassas rätt till dylik lönebesparing att upphöra, så snart konstitutorial å tjensten blifvit af Fullmäktige utfärdadt.

§ 91.

Då *tjänsteman* eller *vaktmästare* för *enskilda angelägenheters besörjande* erhållit *tjänstledighet*, bör han sjelf vidkännas kostnaden för tjänstens förrättande under den tid tjänstledigheten fortfar.

§ 92.

Innan *ledig tjänst* af Fullmäktige *återbesättes*, skall sådant jemte de med samma tjänst förenade löneförmåner, äfvensom tiden, inom hvilken sökande ega att sig anmäla, tillkännagifvas medelst *anslag* å vanliga ställen inom Riksgäldskontoret. Ansökningstiden bestämmes till minst fjorton dagar från anslagets utfärdande, dock beror af Fullmäktige att utsätta ny ansökningstid, derest, inom den först bestämda tiden, någon till tjänstens erhållande fullt skicklig och lämplig sökande sig icke anmält.

§ 93.

För att kunna *antagas till tjänsteman* vid Riksgäldskontoret fordras att hafva undergått godkänd afgangsexamen från högre elementarläroverk; dock böra de tjänstemän, som anställas vid Fullmäktiges kansli, hafva aflagt den akademiska examen, som fordras för att vinna inträde i Konungens Kansli eller i rättegångsverken; äfvensom den, hvilken befordras till ombudsmannasysslan, bör hafva full-

gjort hvad författningarne föreskrifva i afseende på dem, som i domarevärf må begagnas.

§ 94.

Vid *lediga tjensters tillsättande* utnämnes bland kompetente sökande den som Fullmäktige, med afseende å verkets fördel samt vigten och ansvarigheten af de särskilda befattningarne, finna till den lediga tjensten mest skicklig och passande; dock ega Fullmäktige att, der de så lämpligt finna, tillsätta lediga tjenster endast med konstitutorial; hvarvid den tjensteman, som sådant konstitutorial erhåller, under den tid han tjensten innehafver, eger åtnjuta de lönevilkor, aflöningsstaten för tjensten bestämmer.

Angående behandlingen af frågor rörande tjensteförsummelser m. m.

§ 95.

Om någon *Riksgäldskontorets tjensteman* vid mindre *förseelser i tjensten* ej låtit sig rätta af vederbörandes tillsägelser och varningar eller blifvit beträdd med vårdslöshet eller försummelse i sin tjenstgöring eller ock i allmänna lefvernet ådagalagt ett mindre värdigt uppförande, bör han inför Fullmäktige tillrättavisas och varnas. I händelse den, som på detta sätt undergått första varningsgraden, ej deraf låter sig rätta, ega Fullmäktige att, med afseende å förekommande omständigheter, på längre eller kortare tid suspendera honom från innehafvande tjenst, med förlust af hela eller halfva lönen, hvilken under tiden må i ersättning för tjenstens förrättande användas.

§ 96.

Derest *tjensteman*, hvilken förut blifvit för tjensteförsummelse eller annat förhållande *suspenderad*, å nyo gör sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på Fullmäktige att, efter förseelsens beskaffenhet, antingen ytterligare *suspendera* honom eller helt och hållet *skilja* honom från hans vid detta verk innehafvande tjenst och lön. Likaledes beror på Fullmäktiges särskilda pröfning, huru vida tjensteman, som blifvit nödsakad till borgenärer afträda sin egendom, må vidare bibehålla och utöfva sin beställning.

§ 97.

Tjensteman, som begått *ärerörigt brott* eller annan *förseelse* i eller utom tjensten af den svåra beskaffenhet, att verkets trygghet eller anseende fordrar hans entledigande, har derigenom gjort sig förlustig sin innehafvande tjenst.

§ 98.

Om någon af *vaktbetjeningen* i sin tjenst varit *försumlig* eller eljest på ett tadelvärdt sätt sig förhållit, må han, efter sig företeende omständigheter, antingen af Fullmäktiges Deputerade erhålla föreställning eller genast hos Fullmäktige anmälas till suspension eller entledigande.

§ 99.

Innan tjensteman eller vaktmästare varder *suspenderad* eller *skild från tjensten*, bör hans *skriftliga förklaring* öfver hvad emot honom förekommit infordras. Fullmäktiges beslut, hvarigenom tjensteman suspenderas eller för alltid skiljes från tjensten, bör, jemte hänvisning för *besvärs anförande*, honom skriftligen meddelas. *Tjenst*, som, till följd af sådant beslut, blir *ledig*, får, derest den afsatte tjenstemannen inom föreskrifven tid anmält sig ämna samma beslut öfverklaga, *icke återbesättas* förr, än besvären blifvit af Statsutskottet eller Revisorerne afgjorda eller den bestämda tiden för besvärens fullföljande försuttits; kommande dock den, som emellertid förordnas till tjenstens bestridande, att de med densamma förenade löneförmåner åtnjuta.

§ 100.

Extra ordinarie tjensteman eller *extra vaktmästare*, som utan erhållen tillåtelse eller anmaldt laga förfall från tjenstgöring uteblifvit under trenne efter hvarandra följande månader, eller vid flera tillfällen undandragit sig att lemna äskadt biträde der han blifvit anställd, anses hafva förverkat sin rätt att i Riksgäldskontoret vidare tjenstgöra. Den extra ordinarie tjensteman eller extra vaktmästare, som under honom uppdragen tjenstgöring sig försumligt eller felaktigt förhållit och, efter att, på sätt i § 95 stadgas, blifvit varnad, sig icke rättat, bör förklaras vara från Riksgäldskontoret skild. För öfrigt anses den extra ordinarie tjensteman eller vaktmästare, som begått ärerörigt brott eller annan förbrytelse af svårare beskaffenhet, vara från verket utesluten.

Angående pensioneringen af Riksgäldskontorets betjening.

§ 101.

Pensionerna för tjenstemännen samt vaktbetjeningen vid Riksgäldskontoret bestämmas efter dessas vid afskedstagandet innehafvande löner.

§ 102.

Tjensteman eller vaktmästare, som uppnått *sjuttio* års ålder eller under *femtio* år varit i allmän tjenst, är vid afskedstagandet berättigad att erhålla en *hela lönen motsvarande pension*. Samma pension kan jemväl tillerkännas den tjensteman eller vaktmästare, som fyllt *sextiofem* och i allmän tjenst tillbragt *fyratio* år, så vida behörigen styrkt är, att han befinner sig i ett sjukligt eller försvagadt tillstånd.

§ 103.

Den tjensteman eller vaktmästare, som, efter att hafva uppnått en ålder af *sextio* år, *anhåller om afsked*, må, derest han varit i allmän tjenst omkring *fyratio* år, komma i åtnjutande af pension till ett belopp, som motsvarar tre fjerdedelar utaf hans senast innehafda lön. Innan tjensteman eller vaktmästare uppnått sextio lefnads- och omkring fyratio tjenstår, kan, endast i händelse af bevislig oförmåga till vidare tjenstgöring, pension vid afskedstagandet honom tilldelas. I sådant fall lämpas densamma efter tjenståren ensamt på det sätt, att för hvarje dylikt år, som brister i nyss nämnda antal, afdrages en fyrationdedel från ett tre fjerdedelar af lönen motsvarande pensionsbelopp. Men för den, som fyllt fyratio tjenstår och sextio lefnadsår, ökas deremot detta pensionsbelopp med en fyrationdedel af lönen för hvarje öfverskjutande tjenstår, eller med en sextiondedel af lönen för hvarje lefnadsår, om ett sådant beräkningssätt finnes för afskedssökande mera förmånligt.

§ 104.

Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes oundgängligen nödigt, kunna Fullmäktige på *pensionsstat förflytta* tjensteman, som af *ohjelpligt sjukdomstillstånd* eller *afgjord oförmögenhet* är förhindrad att vidare gagna verket, oaktadt han sig ej om afsked anmält. I sådant fall ega Fullmäktige att, efter omständigheterna, antingen tillägga tjenstemannen hela lönen i pension, ehvad de föreskrifna lefnads- och tjenståren äro uppnådda eller icke, eller ock

tillämpa de grunder för pensionens bestämmande, som i näst föregående paragraf äro fastställda.

Derest åter *vaktmästare* förr, än han uppnått den för *pensions* erhållande bestämda lefnadsålder och tjenstetid, skulle genom sjuklighet eller af annan orsak blifva *oförmögen* att sina tjensteskyldigheter vidare fullgöra, ega Fullmäktige att, efter noggrann pröfning af de i hvarje fall förekommande omständigheter och förhållanden, vid hans afskedande tilldela honom en årlig pension, uppgående till högst två tredjedelar af lönen.

Bil. A.

Riksgäldskontorets vid 1891 års slut utbalanserade skulder.

Reglemen- tets			Tiden, då för- bindelserna blif- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående kapitalskuld den 31 December 1891.	
Årtal.	§.				Fonderad skuld.	icke fonderad skuld.
1866	5	Skulden för 1860 års pre- mielån mot obligationer å 2,400,000 Thlr Pr. C:t, bok- förda till fem sjettedelar deraf, eller 2,000,000 Thlr	1860 d. $\frac{1}{5}$	— — —	Thlr 337,500 (Kr. 900,000: —)	— — —
1878	39	Obligationer för 1878 års jernvägslån å 1,500,000 £ St. eller 37,650,000 Francs	1878 d. $\frac{15}{6}$	4 %	{ £ St. 903,060 Francs 22,666,806 (Kr. 16,399,569: 60)	— —
1880	38	Obligationer för 1880 års jernvägslån tre emissioner, hvardera å 39,930,000 Kr., motsvarande 2,200,000 £ St., 55,440,000 Francs eller 44,880,000 Rmk, eller till- hopa Kr. 119,790,000, mot- svarande £ St. 6,600,000, Francs 166,320,000 eller Rmk 134,640,000	1880 d. $\frac{1}{4}$	4 %	Kr. 109,880,100 £ St. 6,054,000 Frcs 152,560,800 Rmk 123,501,600	— —
1886	42	Obligationer för 1886 års jernvägslån å 72,000,000 Kr. eller 81,000,000 Rmk,				

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna blif- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående kapitalskuld den 31 December 1891.		
Årtal.	§.			Fonderad skuld.	Icke fonderad skuld.	
1887	40	deraf till 1891 års slut blifvit utlemnade obligatio- ner å tillhopa 50,222,222: 22 Kr. eller 56,500,000 Rmk Obligationer, ouppsägbara från innehafvarens sida, men ställda att af Riksgälds- kontoret infrias efter sex månaders föregången upp- sägning å 20,000,000 kr., deraf till 1891 års slut blifvit utlemnade en första emission å 10,000,000 kr. samt af en andra emission å likaledes 10,000,000 kr., obligationer å 9,457,000 kr.	1886 d. $\frac{1}{6}$	$3\frac{1}{2} \%$	{Kr. 49,484,444: 45 Rmk 55,670,000	— —
1888	40	Obligationer å Rmk 30,000,000, ouppsägbara från innehaf- varens sida, men ställda att af Riksgäldskontoret infrias efter minst tre månaders fö- regången uppsägning	1887 d. $\frac{30}{12}$	$3\frac{6}{10} \%$	Kr. 19,457,000	— —
1890	39	Obligationer för 1890 års jernvägsån å Kr. 35,555,555 $\frac{5}{9}$ motsvarande 40,000,000 Rmk., 1,960,000 £ St. och 49,360,000 Francs	1888 d. $\frac{1}{8}$	3 %	{Kr. 26,666,666: 67 Rmk 30,000,000 £ St. 1,470,000 Frcs 37,020,000	— —
1891	44	Obligationer för 1891 års tillfälliga jernvägsån, för- fallna d. $\frac{1}{7}$ 1896, å kr. 7,200,000, motsvarande 10,000,000 Francs	1890 d. $\frac{1}{3}$	$3\frac{1}{2} \%$	{Kr. 35,284,000 Rmk 39,694,500 £ St. 1,945,030: 10 Frcs 48,983,013	— —
1866	13	Obligationer, hvilka i an- seende till sin ordalydelse	1891 d. $\frac{1}{7}$	4 %	— —	{Kr. 7,200,000 Fr. 10,000,000

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna blif- vit utfärdade.	Återstående kapitalskuld den 31 December 1891.			
Årtal.	§.		Räntefot.	Fonderad skuld.	Icke fonderad skuld.	
1890	14	icke kunna uppsägas, eller det s. k. gamla lånet Obligationer, ouppsägbara från innehafvarens sida, utfärdade såsom grundfond för Allmänna hypoteksban- ken, bokförda inom linien med Kr. 30,000,000	1798 d. 1811 d. ³⁰ / ₁₂	5 %	— —	Kr. 10,125
1881	16	Obligationer, utfärdade så- som garantifond för aktie- bolaget Sågverksegarnes garantiförening, bokförda inom linien med Kr. 3,000,000	1890 d. ¹⁶ / ₅	3 ¹ / ₂ %	— —	— —
1866	15	Ännu icke till inlösen före- tedda Trollhätte slussverks lottsedlar å tillhopa 5,000 daler silfvermynt, bokförda inom linien med R:mt 1,250 R:dr, jemte upplupen ränta R:mt 2,286: 88.....	1881 d. ¹ / ₁₁	4 ¹ / ₂ %	— —	— —
1866	16	Årliga anslaget till H. M. Konungen 300,000 R:dr (icke kapitaliseradt)	1750 d. ¹ / ₃	6 %	— —	— —
1866	17	Ränta å H. K. H. Hertigens af Södermanland, seder- mera Konung Carl XIII, hemgiftskapital, bokfördt inom linien med R:mt 150,000 R:dr	1815 d. ⁹ / ₁₁	— —	— —	— —
1866	18	Innestående fond för Göta kanals underhållande	1778	5 %	— —	— —
		Diverse skulder.....	1833 d. ³¹ / ₁₂	5 %	— —	Kr. 140,889
1866	20	Fond för Hjelmarekanals och slussverks underhållande	— —	— —	— —	2,420,996:51

glämen- tets		Tiden, då för- bindelserna blif- vit utfärdade.	Återstående kapitalsskuld den 31 December 1891.		
Årtal.	§.		Räntefot.	Fonderad skuld.	Icke fonderad skuld.
1866	21	(utgör blott ett depositum af fordringshandlingar).....	---	---	---
		Dito för Strömsholms kanals dito (dito).....	---	---	---
1882	3	D:o för Söderteljekanal (d:o)	---	---	---
1866	22	Lappmarks ecklesiastikfunds behållning, bokförd inom linien med R:mt 100,777: 16 (statsutskottets utlåtande n:o 23 vid 1869 års riksdag)	---	---	---
1866	25	Brudgäfvovinsten (kapital- skulden afskrifven); (stats- utskottets utlåtande n:o 15 vid 1859—60 årens riksdag)	---	---	---
1869	77	Post-assuransfonden (ingår bland Riksgäldskontorets öfriga tillgångar, men med den förbindelse, som § 77 i 1869 års reglemente inne- håller).....	---	---	---
Summa Kr.				258,071,780:72.	---
Inom linien balanserade skulder Kr.			33,254,314:04.		

Aflöningsstat för Riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjening.

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.
1 Sekreterare, som tillika är ombudsman	4,400 —	1,600* —	6,000 —
1 Kassör	4,400 —	1,600 —	6,000 —
1 Kamrerare	4,000 —	1,600 —	5,600 —
1 Revisor	2,500 —	800 —	3,300 —
1 Kassabokhållare	2,500 —	800 —	3,300 —
1 Lånebokhållare	2,000 —	800 —	2,800 —
1 Registrator och Kanslist	1,500 —	900 —	2,400 —
1 Kammarskrifvare	1,500 —	600 —	2,100 —
1 Förste Vaktmästare	700 —	100 —	800 —
1 Vaktmästare	600 —	100 —	700 —
1 Vaktmästare	600 —	100 —	700 —
1 Vaktmästare	600 —	100 —	700 —
Summa kronor	25,300 —	9,100 —	34,400 —

Tillägg: För Revisorn, Bokhållarne, Registratorn och Kanslisten samt Kammarskrifvaren kan, då de icke innehafva annan tjenstebefattning, lönen efter fem års tjenstgöring inom graden förhöjas med kronor 500: —
 samt för Revisorn och Bokhållarne, efter tio års tjenstgöring inom graden, med ytterligare » 500: —

För vaktbetjeningen kan aflöningen efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande höjas, lönen med... » 100: —
 och tjenstgöringspenningarne med » 100: —

Vaktbetjeningen åtnjuter fri bostad med nödig vedbrand. Skulle denna förmån komma att för vaktmästarne eller någon af dem upphöra, äro de berättigade att i stället såsom tjenstgöringspenningar uppbära 200 kronor hvar.

Vid tillämpningen af denna aflöningsstat iakttages derjemte följande:

1:o) De med hvarje befattning förenade tjenstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöringen befriad, utgå till den,

* Så länge Sekreteraren innehar fri bostad, utgå tjenstgöringspenningarne med endast 600 kronor; dock så att, vid afdrag i följd af tjenstledighet, detsamma, med tillämpning af de för sådant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjenstgöringspenningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet.

som tjensten förrättat; dock må Fullmäktige kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från bestridande af sin tjenst, att uppbära de för samma tjenst anvisade tjenstgöringspenningar eller någon del deraf.

2:o) För bestridande af tjenstgöringen under semester ega Fullmäktige att anvisa till extra ordinarie tjenstemän arfvoden, beräknade efter ett tusen kronor för år.

3:o) Innehafvare af lön enligt förestående stat äro underkastade den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller den jemkning i åligganden, som kan varda stadgad, och böra de fullmakter eller konstitutiorial, som för Riksgäldskontorets tjenstemän utfärdas, innefatta förbehåll om deras skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, som kunna dem åläggas.

Indragningsstat vid Riksgäldskontoret.

Kommissarien <i>Herman Husberg</i>	4,400	—
Kontorsskrifvaren <i>Axel Adolf Stridsberg</i>	1,500	—
Kammardrängen <i>Per Fredrik Rydqvist</i>	575	—
Summa kronor	6,475	—

Pensionsstat vid Riksgäldskontoret.

Förre Ombudsmannen <i>Leontius Hallman</i>	1,500	—
Förre Notarien <i>August Neijber</i>	3,000	—
Afidne Sekreteraren i Riksgäldskontoret <i>Carl Gustaf Stuarts</i> enka <i>Maria Lovisa Stuart, född Koschell</i>	800	—
Förre Förste Vaktmästaren <i>J. Petersson</i>	800	—
Summa kronor	6,100	—

Anmärkning: Ofvanstående pensioner indragas vid innehafvarens fränfalle och äfven dessförrinnan, så vida de för pensionernas utgående stadgade vilkor upphöra.